

Vol. 22

Tacoma og Portland, Wash., 119 So. 11 St., 13. December, 1912.

No. 50

Sundagsmorgen.

Solne 84, 2, 3.

Efter Herald "Palmblætter."

O mit Hjerte, høllen liffis Gred
Sejser sig idag i Studet ned!
O mit Lie, sig, hvil stræder du
Ned fortaret Blif mod Verden m.?

Tegles du af Himmelensbare Plaa?
Eller af de fulde Blomster innan?
Af de glade Engels Morgenstung?
Eller Dugdens Blaa's pas grønne
Sang?

Skøn er Herrens Jord, hans Himmelheit,
Nige Agere og Blomsterfelt.
Skøn er Solens Stroale, Rosers
Duft,
Dellig Mosenstundens friske Luft.

Dog, hvad mig idag har glede bragt,
Større er end al Naturens Pragt.
Thi idag er det min Herrens Dag.
Salig den der har i hant Bebag!

Liffig mer end Englehjung idag
Under Skæleløffens stille Drag.
Mildere end Boarents fine vind
Giver Herrens Fred omkring min
Hind.

Na i festlig vredet Hottie min
Tjist idag nu fræder Jesuus im.
Og paa dette Gludindviede Sted
Skænker han os alle Lyd og Fred.

Og som Dugges jælder ifølle ned,
Væller Urt og Blomst i Høvens Bed.
Saa af Herrens Hånde, Herrens
Fred
Stilles Djævens Tjist paa denne
Jord.

Som du hører Decken Triller llaa,
Mens den suinger sig mod Himmelens
Blaa,
Saa idag min Øjol, of Andogn fuld,
Suinger sig med Smig mod Solens
Guld.

Bær velsorstenen, Dog af Herren sat
Som en Mørkruerne i vor Rot,
Som en stille ubt Fællestond,
Som et Stilleblomst fra Djævnenets
Strand!

Efterlang fra Paradiset vo.

Oversta vi jo engang maatte fly,
Hofnung og paa Himmelens No og
Fred

Efter Violets Marie og Fortrad.

Idag din Tjist i hvort et jærguldt
Sind!

Zonle Herrens Hus i Templet ud!
Vas de Høgne ud af Satans Barn?
Sol til Herrens Hus bortfømme
Mora!

Udolle, ring til en jærvildet Siegt
Herrens Mønsgærd med Alvor
Vejt!

Ogs og mig fra Hodetjæret mi:
Held dig, Djæve Øjol, Guds Barn
er du!"

(S. Kodier i „Alt.“)

Strætning.

"Over de lile Bløje og
Præsterne, da vil de hel-
te ikke tro om nogen op-
stod fra de Døde."

Dette er Abrahams Ord til den
rigt Mand. Det kan Jones at næste
en hævd Tale, men det er dog
Sandheden. Guds Ord siger: "Du
man da!" Det er ingen Hældingelige
hverken for Hottig eller Rig. Det el-
ler lær, det stær fakt, du man da.

Men det er ikke bare Guds Ord
som siger dette. Kesten huer Dag
prædicer de Døde for os. Hver
Mang ni ser Ligvognen føre forbi,
som er det en blomstredelse over disse
Guds Ord: "J man da Døden."
Snart er det den gmaalaaede Ci-
dingå Lighed der prædicer for os,
snart det lille Spædbarn; snart er
det den uodue, frætage Roud og
hurt et det en blomstredelse Hælden.
Overfor Døden manglet det da sam-
delig ikke paa, at Gud lader de Dø-
de prædicer for os.

Willewoel lever de fleste Menne-
her, sem om de hænde gjort et
Bagt mel Døden og et forbund med
Døderiget. De er fære og forgle-
de. De beredet sig ikke til den store
Høraadning, som om længere eller
fætere Tid forestoar. Her det inti-
st, du ejer de sig wegen Marie, men

for den visse Død er de fleste ube-
fugret. Og Sandheden af Abra-
hams Ord til den rigt Mand findes.

Det Stenelle, som ikke tror
Guds Ord, lader sig ikke hævdes
forlænse eller løffe, om Gud uaf-
tas myret og øje lader de Døde præ-
dike for dei ou Dødens Bisped og
Hældelighed.

Men den, som af Guds Ord har
lavet sig opbale om hævd Taleen er
trod hævd Guds Ord iger om Gud
og Døden, vil befante sig om Dø-
den og hævd der umiddelbart helget
med den han forlært, at Døden
er Dødens Selb, en retfærdig Sædal
over Misdigheden mod Gud. Han
mær, hvad der ligger i disse Ord:
"Menneke! du man da." Med fluet
og Angst vil han derfor sige:
"Gud! Hjælp meg gæve, forst bilde Ja-
lige!" Den som ikke tror Guds Ord,
men vil træflet sine Øjne hen, en-
den i den Ejendomslig, eller paa
Taurers Bis lige. "Aber os aab og
dræsse og nære glad," siger en Gud
iuer Dag lader de Døde prædike for
hjem om Dødens Hæld.

Men lader du Guds Ord prædike
for dig ou Døden, hvil du kan
være, ikke blot at Døden er en for-
færdelig kraftelig Ting, som er vio-
lent over alle, men du vil også for alde,
hvor du kan finde Jesuus og Øjens
imod Døden. Tjist og Djævel imod
Døden finder do thi i verdslige
Ting. Venge og Magi hælder ikke.
"Thi hævd gæver det et Stenelle,
som han vindet den særlige Verden,
men taar Stade paa sin Øjol." Menne-
kelselig Verden og Kærlighed er
heller ingen Øjalo og Tjist mod Dø-
den. Thi der står Stenelle: "Dog
vil stellegge de Vibes Bisdom og til-
mægtige de Forbundiges Kærlighed." (1 Kor. 1, 19). Thi, Tjist og
Øjens imod Døden findes sun hæ-
bem lær er Venen, Sandheden og Sti-
vet, den derre Jesuus Kristus over
Kærlighed. Han har sit Døden for
vor Stald og dermed løbte for vor
Øjner. Han kan derfor sige til al-
le, som er befærdede og ansættelige
for Døden: "Hvo som tror paa mig
om han end det, skal han dog læse
og høre den, som lever og tror paa

mig, skal ikke be vimbeldig." (Joh. 11, 25-26).

Raat du i Døden kan sige af Hjer-
tet: "Jesu er min Frælger, Jesu
er højeligt mit, der var fortalt
og fortæll til den enige Død, og som
har friet mig fra Bond, fra Død og
fra Satans Rige" da har du fundet
den reelle Øjens og Tjist mod Dø-
den. Sels om du do nu da den
egenlige Død, han er den Død
orttaget. Men Jesu Død ej Sand-
heden er også den eneste Tjist og
Djævel imod Døden. Gud give da,
at vi nu nu tro Guds Ord om Døden
og i Dødens Ejendom kan sige:
"Gud nære! Jesu som giver os Seier
mønster Herre Jesu Kristus Kærest."

Ge du en Troende?

1. Hvis ikke er det fordi du stat-
ter, du hærlige Ting mere end be-
mær?

Hedab gæuer det et Stenelle, om
hvor vært den græde Verden, men
næger Stade paa sin Øjol? (Mat. 8, 30.)

2. Et det, fordi du hænger dig
til en eller anden Ting, som du ikke
vill gøre sin paa? "Raat Døden
er fuldkæmpt, føder den Død." (Joh. 1, 15).

3. Et det, fordi du tror, at der
er ingen Gære ved of frue, Jesu
du ejer? "Hærdedes filial vi da und-
ta, derjom vi ikke ejer han stor en
Galighed?" (Joh. 2, 3).

4. Et det, fordi du er bouge for,
at du er iste stor en Stender et lom-
me til Jesu? "Jesu Kristi, hans
Død Guld, renser os fra al Ting."
1 Joh. 1, 7.

5. Et det, fordi du sommer dig
ved at befænde Kristus for Verden?
"Vi hæv, der hæmmer sig ved mig
og mine Ord, ved ham skal Menne-
kelsens Tan komme sig, næst ham
kommer i sin og Hæderens og de hæ-
lige Engels Galighed" (Mat. 9, 29).

6. Et det, fordi du er red for at
væde tilbage? "Han, som bor be-
mægt en god Uierung i eber, vil
indfæste den indtil Jesu Kristi Dag."
Joh. 1, 6.

7. Et det, fordi du tror, at der

er Tid nok? „Ros dig ikke af den Dag imorgen, thi du ved ikke, hvad Dagen vil finde.“ Ordsp. 27, 1.

8. Er det, fordi der ikke er nogen Fordel ved et religiøst Liv? „Gudsfriugtighed er myttig til alle Ting, da den har Forsættelse for det Liv, som nu er, og for det tilkommende.“ 1 Tim. 4, 8.

9. Er det, fordi du ikke har faaet den mest indtrykkende Indbrydelse? Kristus siger: „Kom hid til mig, alle, som arbeider og er beværedes, og jeg vil give eder hvile.“ Matt. 11, 28. „Aanden og Bruden sige: Kom! Og hoo der hører, sige: Kom! Og hoo, der forsøger, kommer, og hoo, der vil, tage Livens Vand usoristigt!“ Mat. 22, 17.

10. Er det, fordi mange Kristne er ikke dørlige Kristne? „Altan skal da enker af os gjøre Gud Regnsskab for sig selv.“ Rom. 14, 12.

11. Er det, fordi du er bange for, at du ikke skal blive modtaget? „Den, som kommer til mig, skal jeg ingenlunde stede ud.“ Joh. 6, 37.

12. Er det, fordi du er bange for, at du ikke skal holde ud? „Men Herren er trofast, som skal styrke og bevare eder fra det ende.“ 2 Tes. 3, 3.

13. Et det, fordi du tror, at du vil give edet jaa godt, du kan, og at Gud burde være tilfreds med det? „Men at ingen bliver retværdiggjort for Gud ved Loven, er aabenbart.“ Gal. 3, 11.

14. Et det, fordi du tror, at Himmelens fan næs uden Tro paa Kristus? „Og der er slet ikke Frelse i nogen anden; thi der er heller ikke noget andet Ravn under Himmel, som er givet blandt Mennesker, ved hvilket det bør os at vorde frelste.“ Ap. 13, 19.

Hvorsor er du da ikke et Problem af Kristi gode Kirke? Hvilken Undstilling kan du give i Dødsdømen, som turde være overforstanden?

Kristus-Statuen paa Andesbjergene.

Andesbjergenes svimlende Højder ser jøore trænde ud. Uovførlig fremstilles det for den lærende mulige Farer og Ulykker ved Tanzen paa at bestige og overvært dem. Og det er naturligt. Thi endog i den bedste Karsid er Almatsforholdene meget foranderlige. Det blir ofte nødvendig at forlade den mere bekvemme Vogn og sætte sig paa et af disse uferbide, beredte Muldyr, der staaer for en Storm og et Snedre.

De mægtige Tinde harer sig med majestætsfuld Storhed, ligefom Monstret i sit Slag. Ved Selvopgang glimter de som strælende Hænder, og ved Salnedgang vælleser de

over Jorden den svindende Dags Skjønhed, som om de havde en Kommunikation fra den højeste. Når Mørket falder paa, bliver de for nogle Timer indtil Daggry, da Denens Strig som en Lovhang hæver den nye Dag velkommen. Detes Storhed er Skrælindydende, og Overgangen slaber Henvirkelse.

Loget bruer frem over Pampos; men den sorte Reise paa 6 a 8 Timer over Bjergene paa Muldyr eller et Rejsesæt godt gennem en ubeskrivelig Naturstjænhed. Og pludselig har man nået til et Plateau, og den rejende har jortet sig en Scene, der væller den dybeste Beundring, jo konfession funde man sige. Thi der i den ophøjede, ensomme Storhed, — staar en vidunderlig Statue af Kristus, Jesuere.

Noden er af hvid Sten, og den øvre Del af den fremstiller den halve Globus, den Del paa hvilken den argentinske Republik og Chili er beliggende.

Grensen mellem de to Lande er skart udpræget. Selve Skiften er over 20 fod høj og af Bronze. Den holder i den ene Hånd et Skors af Staal, og den anden Hånd er løstet som til Velsignelse. Skorset er højt fem fod over Kristus-Skjælen. Det hele er omrent 16 fod i Højde. Dette er Andesbjergenes Kristus, opstaaet af de to Riger foran seire Fredstraktaten mellem Chili og Argentina!

(Korts. Side 6.)

Marie Mapumulo.

(Johs. Aastrup.)

Blant de mange hundrede Hæninger som kom til Gudstjenesten paa utinjambili 1ste Juledag 1911, var også en ung Pige ved Navn Rojolumbi, som antagelig var henimod 17 År gammel. Som de fleste Andhædte Piger havde hun en ton, kraftig Besit og et mere end almindelig tiltalende Unsigt. Hun fulgte glad og let med alle de andre unge, rafpodede, muntere Jenter, og havde ikke mindste Anelse om, at hun snart skulle komme tilbage paa sin anden Maade.

Den 21de Januar, 3de Søndag efter Epiphaniæ, træf til at være en klar, varier, men tillige usædvanlig varm Sommerdag. Ørdeg, den forgrænende Dag altsaa, var jeg netop kommen hjem fra en mere end almindelig afstregende Jodut fra Edambe. Jeg glædede mig til Søndagens Ros og Hvile.

Al. 11 begynder Gudstjenesten. Jeg gik op til Kirken en halv Time forud for at gøre alt iført. Jeg stod udenfor Kirkristiet og talte ei

Par Ord med en af Menighedens Mænd, og fulde til at gaa ind, da en ung indhædt kom hen til mig, som om han ville mig noget. Jeg vendte mig til ham, og spurte hvad han vilde. Han sagde, han var sendt for at faa Medicin til en Pige som var stulen af Sygdom. Jeg antog, at det var ved et løffestisfælde. Men

man kunne sig min Forværelse, da jeg saa høje, at Pigen er soaret med Biller, og det af hin egen Skærtse. Man moatte jaa det bestante Indhæft, at han var fuldt bestemt paa at tage Livet af hende. Han havde fire store Spædiner i Legemet, og det ene gif ind i Knagen og gennem Lungen. Jeg sondt Saugen af være af saadan Vigtighed, at jeg paa Vieblæsset bestemte mig til at gaa ned til den stætels Pige. Jeg stred til min Fader, og sam ham tage Gudstjenesten, og gjorde mig færdig til at gaa ned til Ulykkesstedet.

Efter to Timers lemming kom Marsch kom jeg endelig frem til den Snæredes Hjem. Det var midt paa Dagen, saa det var brenende varmt. Jeg gif ind i Hatten hvor Pigen var. Jeg jogede ud en hel Skarr Skærtning, og satte mig til at undhøje Sauren. Det var jemt store Saar paa det arme Meneske. Det farreste og farligste Saar vor lige under den høje Skulder, og Spædet var gaaet lige gennem Lungen. For nu var han vistede tungt, som Manden gennem Saaret. Et Saar var i den høje Overarm, bagenfra. Et i den venstre Overarm først og al bagenfor det venstre Øre ca. sex Dommer langt. Et var næsten suaret over. Et jemte Saar var i Hænden.

Jeg vistede alle Sarene med disinficerende Medicin og beskræbe, at hun moatte være jaare forsiktig med Pusten.

Gendes Fortælling led saaledes: Omkring Kloften fire tidligormorgens gif jeg hjemmefra til Raholcaalen ca. 2 a 3 Minutters Vej. Jeg vilde træffe min Fætter for at faa et Velte som tilhørte mig. Jeg fulgte dog og vor paa Tilbagerejnen, da jeg pludselig blev grebet af min Skærste, som jeg usig vor blevet fortævet med. Han tog mig i Steaben og vilde索取 mig overvænde mod de Ord: „Døn til jeg da endelig har vor dig.“ Han sagde, Gud gav hende fonden Størke, at hun tog ham og stængte ham langt fra sig i Græset. Han tog jaa tilbvens og sprang ind i en Hytte i en tredje Areal, som var midt mellem hendes Faders og den hun havde været i. Hun gjente sig bag en Stone som sad alene i Hytten. Guttet kom straks efter og vor op til

det indre af Hytten, hvor Spædene var. Han tog en haandfuld og med det sammen sprang Pigen ud af Hytten bremmede, da hun var bange for, at han vilde spilde hende og skaden sammen.

Men han springer, hænder han et Stik og nok et bagenfra, og faldt overende med Striget: „Nej, hvisker du mig fildede?“ Guttet kom farende i fuldt Kræft for at hindre mit dømmeleste Forværelse. Hun reiste sig op for at hindre hans morbræsse Forværelser. Hun tog inde Syndet med Hænderne for at berge Brystet, og herunder til ham et stort Saar i Hænden, og med saaret paa Hælen og i Overarmen. Under Armen udstædt kørte hjerlejæret Strig. Da Gott endelig kom til, og Guttet blev red og for osited, faldt han besvaret om, og blev baren hæst, hvor han efter meget Stræv kom til sig selv igjen.

Not til Søndag havde hele dette store hederlige Stræs levet i Sibir og Dansehummel og alle Slags bestialiske Dræs. Alle vor besor zaa trætte og dorste, at de lod Moreren undslippe, og hengav sig til Slæve og slappe Meningsudsæddinger angaaende det som var hændt.

Jeg havde holdt Ven, da Hændingen med sit Folge ca. 20 Mand kom ind i Hytten. Det blev naturligvis en hel Række Fortunderingsudtræk og Spørsgåmaal. Pigen faldt tilstøt hen i en Dør, for jeg var rent bange for, at hun skulle do mellem Hænderne paa os.

Jeg hilste paa Hæddingen og påværgle, at det var en stor Standole, at det ikke var gjort det mindste Forseg han al falle Moreren, hentet del nu var 7 Timer siden Forværelsen. Jeg jogde, han burde passe sig; for han som havde været saa nært, funde komme i Enige liget overfor Autoriteterne, der som de sandt ud, at hon ikke havde gjort det mindste for at falle Forværelsen. Hæddingen fulgte en ordenlig Skak i sig, og beordrede straks alle sinefolk ud paa Skovjagt.

Bleso dette stod paa, kom en af mine Evangelister med en Række Kristne, som under Gudstjenesten paa en nærliggende Prædikeplads havde hørt de følgelige Røbeder. Da Hæddingen fulgte ud med sine Folk for at arrangere alt med „Røgen“, fulgte Unledaang til at tale med Pigen om det ene fornødne. Jeg nævnte, hvor nødvendigt det var, at hun overgav sin Sjel i Christens Hænd, og lod sig dese i den treenige Guds Navn. Saar simpelt som mulig lod jeg det enkle, klare, folige Evangelieleds skaffe ind i den saarede Pigens Skjorte, og hun tog berevillig og

med Glæde mod Jesuken i Kristus. Jeg lundt under Christendomshederne, at der intet hindre var til hindest for at døbe hende, og da også Haderen udvalgde sin Glæde derover, havde han godt med Rainet Marie, og indlemmet i de kristne Mælesteds. Det var den næst øverste Taalshandling jeg har haft.

Efter at have ventet endnu en Stund gjorde vi os færdige til at droge hjemover. Da var Kloften hemmud 5, og jeg havde ikke spist hele Dagen. Vi gik til Køkkenen og spiste lidt. Gjæste holdt Vou videre op og ned ad Trætte og Times stede Maries. Men joa til en stor Skål, hvor de fleste komme og Vorn er skålne. En meget huld og den Pige, som mygt blev forsvareret, havde gjort lidt et løb fint Madtid Mad til mig, at jeg blev haade forbundet og besvaret. Hun havde Ettronrand til mig. To med Klaff og Tuller, og havde stort en Hane ejte rulle Kunsten Bigles mod sin Saal. Hun havde Voeter og Ris og til Deset strækkede Hærskener og Budding. Dette stod alt på et fint dobbelt ladt Bord med Stol foran. Jeg var ikke fulden, men jeg fandt mig til at svive lidt af Tilbedelserne.

Denne Pige, som viste jaabun resende Omhu for mig, gif vil gjerne haade gjennem Ald og Vand for min. En jeg nogen var paa Edensom en Huges Tid, var han med mig kommen med en anden Pige. Den han ikke beskrive, hvor omorgohuld han var for mig. Hendes Nam er Dogus Pifje. Gud velsigne hendes hjerlige Hjerte!

Det var joa heldigt, at vi gif inaue dogte i Dagus Hjem, joa vi funde laume op gjennem Stuen og de flere Stuerne. Jeg var joa træt, at jeg var et kritisk Sted holdt han at miste Balancen. Hæde jeg holdt, joa er det meget soudsigligt at jeg havde haade et valst. Tusin Ven Hyster paa mig. Da vi kom op paa Tappen, lagde vi os ned i et lange, bløde Øres og lang et Salmenes, og tøflede Gud for Besætten paa Turen og alle gode Hærelser.

Det var godt at komme hjem igjen. Men denne Tid sendte jeg stadijs Inddækte Evangelister ned for at bede for hende og nærmere forstørre for hende Jesuens Ret. Og saa andre Kristne Kvinder og Piger viste rosværdig over i at besøge hende og bede for hende. Hun viste aldrig den sterke Dommerfærd og Glæde, naar hun fik faadune Velsig, og aldrig, at hens Gud gjorde hende frille. Joa fulde hun stræt op til Stationen for at lære videre. Da hvio han fulde hende, joa var hun

glad over at være hens Barn i Danben.

Distrifislangen havde stædig besøgt hende. Han havde tilslut, at hun burde børres op til hans Hus, forat han fande hende hende i sin Ræbed. Den 12te Februar blev han da borten op, og syntes ikke at have det mindste Illen af den lange Væretur. Hun sad opreist og tolte og lo endog læmmetider. Hun joa meget hjælp ud, at da alle de øvrige Saar var lagte, joa turde man hæde det bedste. Menneket fikke. Gud rør.

Hun Leo lagt paa Gulvet i et lidet Veretje. Hun var en Strandhaaled. Moderen sad paa Sengen, og Haderen stod udenfor Døren. Håbelsig sagde hun: „Hader! Kom ind, joa du ikke bliver bitt af Hundene.“ Haderen gif ind og satte sig udnaa paa Sengen ved Siden af moderen. Saar hært hun ligesom tankfuldt: „Dommert der bare tre af øder?“ og dermed hældes henderne legnligge Vou. Hun blev daaet afsted af de „tre“ ualmige til sin himmelige Hader Hjem.

Den dode kl. 5 Utm. kl. 11 om Aftenen kommer et officielt Studebuds med Guds fra Doktoren, at Pigen er uambet herrea. Jeg mætte aldrig afsted tidlig den følgende Morgen for at arrangerere med Begravelsen. Jeg sendte Gud til Slegtingerne, og for afsted haas snart kom mulig Doktoren og hens Guds modtog mig med nægen Venlighed og usædvanlig Bevægelse. De indbød mig til Brolet, som jeg deltog i.

Efter Broleten til jeg Slegtingerne, som havde væget og grædt over Viget hele Natten, til at vase sig og tage Mad til sig. Doktoren skulle holde sine post mortem Understøgget paa Viget. Slegtingerne var joa trætt, at de næsten ikke kunne være sig. Jeg mætte derfor selv hælde til at berre Viget did, hvor jeg havde lavet en Seng af rent Sicoa for det.

Jeg overlod mi Doktoren til hans særlige Pligt, og cocledes ned til Skantzhus for et leve mundt en Vigstue. Hældigvis havde Hædesfærmestet der en Hiltz, som affant påsæde. Med et jært Læsse, som jeg træde og lagde over, blev det en meget pen alde. Siden jeg ikke kælte, var Hædesfærmest villigt til at lære Viget hid gratis paa sin lille Viborg.

Da jeg ved 12-Uden kom til Doktoren, var han jædig. Vi hjælp hinanden til at tælle Størst ind i Alderens Blæder og Tæpper, og lagde det fan ned i Risten. Hele Legemet med Hæderen af Hædet var helt tilholjet, og Hædet var fan vasket, joa jeg har aldrig set et mere talende Uvis paa uretfærdigt Haab i Da-

ben om Gud og evig Saligbed. Der var et overmaade godt Drag om Manden, og Minne funtes færdige til at ordne sig til Særlig Glæde. Gud give enhver af os herre i joaden Fred, i joadem Vos og fulig Tilid til ham som er Opstandelsen og Livet!

Hej, hvor Slegtingerne græd! Arme, arme Hædningsfædre! Jeg træstede dem som godt jeg kunne med, at hun var vel fare. Hendes Hæfti havde også en merselig Jublighed paa dem. Broderen, som havde været joa morseligt, sagde mere rolig: „Hun var aldeles ud, som om hun holdt paa at cohne Minne for at smile til mig.“

Da alt var færdigt til Afreisen, havrede jeg Alsten igjen, men lad et Stofte varre tilbage lige over Hæftet, forat alle de Slegtingerne som endnu ikke var komme frem, funder joa se hende for Begravelsen. Vi træf dem paa Veien i Skantzhus, og klug Song! Ja Piger, den Hjædodes Sætre, som i Skamprægad, og jeg til et helt Arbeide med at berolige dem. Den gif illheds et langt Stofte af Veien med dem for at joa lidt Hart i dem. Da jeg joa, at de var ildstil til at gaa uden Sætte, forlod jeg dem, og træste hende joa hært som mulig for at ordne det som mætte fraves.

Stolebørnene var endnu ikke færdige paa Stolen. Jeg beordrede dem til at blive, sendte Gud rundt til joa mange skræme Familier som i Darien funde røffes, og til Graven, som vor gravet ifølge min Testrafs ist Afreisen, forstørret og forbedret. Andre Smaating blev også taget henimaa til. Min Hustru stafjede mig et brent Øres til at hænge paa det sorte Skjelvloq, og havde besøgt Høes og Kræfe af sine beilige Blomster. Endelig kom Vigvognen og det træmrige Folge.

Da jeg tog Baaget bort fra Kunighed, lad jeg Stolebørnene og andre af Venigheden gaa forbi og lede af døde. Dernæst stillede Hædelene og hendes Sætrude sig om Stoen. Den gamle Hædningsfæder holdt en roende Tilstole til sit døde Barn. Den sagde blandt andet: „Kævel, Marie, Kævel, mit Barn. Du hørde ingen Stold. Dit Hjerte var rent. Du har det godt, hvor du naar hen. Et stille, mine Barn. Jeg græder ikke. J sal heller ikke græde. Hun græder ikke. Hun er glad. Tag godt imod hende, Hæder Gud! Jesus Kristus, her min Bon!“

Men Hader, min Hustru og jeg, vores Kærlinger, Stakebørn og Mængedsfolk var alle næste til Tæret. Det var, som min Hader sagde, en af de mest græbende indsatte. De

græbber som nogensinde har fundet Edd paa Untunjambil.

Efter Baaget var lagt paa, blev Alsten haaret hen til Graven, hvor jeg fortænde van Grundlag af Joh. 11, 25-27. Jeg var joab berøget, men tro, at jeg joj lagt hvad jeg burde, uden Sentimentalitet. Og saaledes kom Marie tilbage til Untunjambil stie.

Ydher om Burncupdragelsen.

Røgle komst, naar de kommer hæft paa Sætra, sun van Guds og Hærs, mælebes de fra Hæve rige, komme end hæste op og slæffe sine Barn mod Hæv, men befærer sig ikke om Barnetragt. Og som nogle nu siger: Om min Son lever joa meget, at han kan fortjene Skillingen, joa er han hærd nos. Og mitdags vil ingen sydrage sine Barn anderledes, end til Hævt og Ræringvæld, komst sel ikke andet, end at de er frie, og at det kommer alene an paa deres eget Behag at udbrage sine Barn som bejder for godt, gæsfe som om der ikke var nogen Gud der har bestolet dem anderledes, men som om de selv var Gud og Herre over deres Barn... Da mætte jo haade den geistlige og verdslige, egtefæbelige og hærlige Stand gaa tilgrunde, og Verden vented blive en Zwælf. Hæn er skældige i jordan Bedrægninghæd uden netop faadune verberitoggesige, skadelige, giftige Forældre, som vel har Barn som de funde opdrage til Guds Tjeneste, men alene opdrager dem til Dugens Ejendomme? Ne og ve og tilde ve over dem alle sammen!... Skære Menneske, har du et Barn som er stillet til Verden, joa har du ikke Hævd til at ophæve ham som du hæster; det er hæller ikke overladt til dit Gottedebefludende at fare frem dermed som du vil, men du maa komme ihu, at du er Gud skældig at befædre begge de af ha mindstfæste Regimenter og thene hæm i dem. Gud behøver en Preist, Prebend, Stakeholder i et geistlige Hjælpe, og du kan give ham en faadon, men gjør det ikke. Se, des rører du ikke en Skole fra de Hærtige, men mange luende Skole fra Guds Hjælpe og stader dem i Helvede, knowidt det staaet til dig; thi du tager den Vorson bort som kunde være dugtig til at hjælpe disse Skole fra den anden Side, om du opdragter dit Barn joa, at det kan blive en Zwælfjæger, da giver du ikke bort en skole, stifter heller ikke et Kloster eller en Skole, men du gjør vel noget endnu stære: du giver en Hærel og Guds Tjenet, som kan hjælpe mange luende Skole til Himmelnen. Gud gjør det til Sagen, at det ikke lyffer alle? det lyffer dog nagle.

Pacific Herald

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 5, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor W. C. Bjørke

Et ugetrænke Redaktionen indsendes til E. C. Bjørke, 6014 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Blaebet Salter

Blaebet Hørelæ	\$.75
Blaebet Hørelæ til Canada	1.00
Blaebet Hørelæ til Norge	1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betaling for Blaebet bedes sendt til „Pacific Herald,” Parkland, Wash.

Møbeler til Hærdet man sendes samtidig i Ugen af de nævnte hertil sejst Tidsskrift. Møbeler som kommer senere kan ikke komme i Blaebet den Uge.

Aller jomt betojet for Hærdet hæd de hæd de støber og jor et klar Hærdskab, ej fra Blaebet fra nu af os til næste Januar 1914.

Lidt om Daaben.

Hæd møter du Daaben for, flæne Sæfer? Jeg vil hæde og tro, at den er noget ganske andet for mig, end den jeg ud til at være for so mangt Rebuskelse. Sætter du hem, hæd Domten er, jor frører de, at den er en Ceremoni, en gammel Stik og Drug. Men en Ceremoni eller Bedragt har ikke sin Grund i et almindelig Velkling af God; den kan ikke være Stik, men den kan også fortæres, jo ganske velbestemt. Andre, det vil fortælle Daaben Bedragt bedre, figer, at det er ved Samværdag. Men deres fortælling er ikke helt lyder enig hincs. Det findes i den hele Bibel ikke et Ord om, at Manniskens rebukkes ved Daaben er Hovedkrogen. Hædningserne giver også sine Værn Native; men kan man derfor sige, at de hæder sine Værn? Vi gør enhver hæder Native; men hæder vi da hæder. Hunde og de andre Dyr? Stoffer og Ønde og Dække fra Algeledes Native; men taler vi derfor om Hældernes og Husenes og Elbenes Daab? Na jo, man er sammen for langt nu i Stort og Kinge om at ben hellige Daab, at man taler om et dybt et Stik, naar det gaaer af Etaten, og Champagnestofen bringer! Men det er et Aldens Togn.

Vel, afg dette fortæller ikke, hvad Daaben er. Se, hæd St. Paulus figer i 2. Kor. 3, 5: „den er Gjensædel-

hos Gud og Gjensædel ved den Hellige Land.” Daaben er et Sakramente, det er en hælding af Kristus Jesu indsliget handling, ved hvilken, under jordlige Tegn, sandanne nædelige Blodgaver meddeles os, der er udbredt til Salighed. I Daaben viser Kristus hæd i dig, ligesom det ved Daaben i dig hæder mig din næret ved den hellige Rosvært.

Tauf alltså ikke vige om din Daab; men et vor Livet og Indgång til alle Guds huses gode Ting og til Samfund med alle Devene. I Daaben træges Kristusvalben til dit hele levende Kristendom. Hævdet et Menighedsmedlem bringer det i nærmest og Gudsrigt, det er alt sammen dog kun en lidtolden og fuldendelse af det, som er begyndt i Daaben. Det er ofte ikke vistlig hæd, naar der siger: „Det kommer ikke an på Daaben, mens man Gjensæderen.” I Daaben er vi jo alt gjenædte. Og man har nu mange af de hæde indet set af Gjensæderen, som bringer dette ikke i en Mandighedsstørke sommest ved Daaben, men heri, at man efter hæder eller træder det i Daaben hæder sine Menighedsmedlem enten nu den hældes Jesu side andre gært det; det vil sige, at den rette kristelige Opdragelse, eller det rette Hæde i Helliggjæsten umangler.

Wires der et Hæde?

Det er Etvægtsmal behandles for nævnerende i mange Dagblade. Det træves kritisler for og imod. Hæderen kommer det, at dette Etvægtsmal nafn ikke træder inden i Hærdgrunden? I Washington var der enlig forslaget af Tidsskrift, der giver sig selv det hærdende Navn: „International Society of Biblical Critics.” Det er en tilhænger af den italianske Sociedad Russell, der har temmelig fornægtet alt hvad der er kristligt. Det er Tidsskrift satte den Etvægtsmal og ubestrebet den øverste hæde. Der gæves intet Hæde; Væren om Hæde er en Jæbel.” Fra England hælder en af Statskirkerne gættede (?) dem imøde. Denne Ord gav gennem Presterne til Skade for de Venstreende. Saadan noget bliver hæring udbredt og modtaget med Glæde. Gældigheden ligger Tidsskrift. Man viser sig i sin Bøn og sin onde Bevættighed betydelig slyngende, naar mange hæder hæder. Men saa let er dog ikke Hæde effektet. Hæd Remmeller sørger og bestutter, fortæller hæde alledeint. Han par hæd det sommer nu, fortæller Statt. 25, 11 djele to Ting: at der er berecht en evig Hæde og at han par den øverste Dog fræder Remmeller derind, uden først at

udde deres Hæde. Han udretter intet ved simpelthen at sige. Han ja intidige neglede og kan trofugt Enghedens Stomme. Sodomia og Chomorraas Indomænere var hæd visse par, at deres Stude ikke hæde fortærres, og de ugædelige Jæder var ogsaa ganske sikre par, at det blot var bespottelig Tale og tomme Ord, alt hvad Jesu talte mod det „hellige Sted.” Hærdedes det derpaa er godt dem, et bestjendt. Den rige Mand har ogsaa hæd Dog væres fættet den Beslutning, at der intet Hæde gæves, ej hans nem. Frede har ikke tilstent det med sit ja. Men da han saa var i Hæde og i Vinter, har han reconsideret denne Beslutning. Han vilde da ogsaa gjerne have offentliggjort sin forandrede Menighed. Men det blev ha ubetydet, at det ikke ikke var nødvendigt. Moses og Profeterne havde endnu fast, og de siger det nødvendige. Derved bliver det. Saal langt fra at Spotterne med sine Beslutninger afføster den evige Hærdemæsse, hos et de megetvære efter Skriften et Basis for, at Dommess Dog ikke er langt borte. Men allerede ve over dem som falder fra gældige og Bibelforslæ, og som hæder de ugædelige i deres Sælvede! Dem gjælder det jam. Hæderen siger sandanne Hærdere, der tilhørte hans egen Tid: „Men vo oder, I Christiæ og Hærdere, I Hædere, at I tilhæller Hæmmeliges Rige for Remmelerne! Thi I gæt ikke derind, og dem som vil gæa ind, tillader I ikke at gæa ind” (Matt. 23, 13).

Wærlighed væter længst.

I en Hæfside med „Hæderen“ s. Eier og Medstifter, Mr. Crook, har „Evangelisten“ Redaktør indkunnet, at Prester og Menigheder, som „Evangelisten“ er Tidsskrift for, tilhører Congregationalkirken, ligesom også den teologiske Skole, hvor disse Prester er uddannet, eies og drives af samme Samfund.

Det har jo i længere Tid været en offentlig Hæmmelighed, men konvidt vi ved, at dette Fortold tidligere aldrig officielt blit indkunnet. Nu ved vi det altsaa. Og fortællt er Linjerne blit flædere.

To gæos vi kan hæv at prænge: Hvorfor vedbiller mange af disse Congregationalprester og Menigheder at folde sig med det lutheriske Kæde? Er ikke dette en Snare, udtagt for at fange de ensfoldige og ubefæstede?

„Wærlighed væter længst.“ siger Ordpreget. Det burde de norske Congregationalister mere sige.

Eventuende findes vi i „Lutheraner“ for sidste Uge. Ogaa her-

ude driver de Missionærerbeide under Ram af den „evangeliske Trifirke.“ De udgiver et Blad der paa Nyen, som kaldes „Stillehæftens Missionsskrift.“ Bladet træffes i Tacoma. Deres jaafoldte „Missionarbeide“ bestaar udelig deri, at de søger at trænge sig ind der, hvor der allerede er Menigheder med Guds Ord og Sakramenternes Hærdning.

Fra vojt Arbeidsfelt.

Til vojt Ungdomsfæreninger.

Det har ofte været poole inden vojt Ungdomsfæreninger at få stund et jaafoldt „Lecture Bureau.“ Denne Taufe er nu blevet til Virksomhed. Ungdomsfærbundets Formand, Dr. Enger, har sendt os til Offentliggørelse en hel Liste af foredrag og foredragsholdere. En over Ungdomsfæreninger kan ikke sig hvilketværdi af disse foredrag ved at høre til Vedkommende foredragsholdere. Det er nu at hæde, at vojt Ungdomsfæreninger vil brætte sig af denne Auledning og faa høre disse foredrag.

Hør er Listen:

Past. H. G. Boelsen:

1. „Britannus Adolphus“

2. „Life is calling you.“

Past. B. C. Bergesen:

1. „Et kristeligt Hjem“

2. „Afholdshagen“

3. „Demuelige Selvtaler“

4. „Selvretsvælt“

5. „Norge“

6. „Verden af Smiling“

7. „Overfor er jeg Lutheraner?“

8. „Dannemøninen“

9. „Christian Science“

10. „Norges Historie.“ „Natur“ eller „Digte“ (Med Rosbilleder.)

Prof. R. J. Hong:

1. „The Bible in Business“

2. „Christ’s View of Man.“

3. „Does it Matter What We Believe?“

4. „Memory and Imagination.“

Past. R. A. Larsen:

1. „Do Christians Missions Day?“ (Engelsk eller Norsk.)

2. „Lutheraner and Americaner“

3. „Tro og Oplysning“ (Norsk.)

4. „Lutheran Form of Worship“ (Engelsk.)

5. „Church Music“ (Engelsk.)

6. „Luther and the Swiss Reformation,“ or the „Fundamentalists“

7. „Difference between the Lutheran and reformed Church“

Past. W. A. Christensen:

1. „The Essentials of Happiness“

2. „Solomons Wallen“ (Tilstræk.)

Past. Ole. Lane:

1. „True Greatness“ (Engelsk eller

Røcis)

Post. B. Harstad:

- 1 „Nogic Indioneres Delegation til St. Louis efter Himmelbogen.“

Prof. J. N. Xavier:

- 1 „Circumlocution in the Oriental Countries“

- 2 „Scripture or Evolution or Creation“

Post. C. Eger:

- 1 „Jødernes Tidens“

- 2 „Missionen“

- 3 „What will he do with it?“

Post. L. C. Røcis

- 1 „Vel begyndt er højt fuldendt“

Post. A. C. Bjørke:

- 1 „Sore Lutheriske Salmer og Musik“

- 2 „Adele“

Post. G. H. Norgaard

Lærer på Opfoering.

Aro Tilsynskomiteen for Barnehjem mci i Norge.

Samme medd ved Hjemmet den 24 Dec. Kun tre af Medlemmerne var tilstede. Vi giv ingenest bele Vagningen og besaa det hele, alt vor rensligt og i god Orden. Det er nu 19 Piger og 43 gutter, alle Børnene var friske. Det som mest trænger for Børnene er mere Størter for Gutterne og Engelskere ikke Blomfets. Da det usig i „Hekold“ er stuet om, hvorfedts det staar til ved Hjemmet, saa behoves det iste at gjentages her.

Mrs. C. Norstad

Mrs. Marit Berlum,

Mrs. O. H. Robertj.

Seattle, Wash.

Innmanns Menighed (Postor Stub's Gaard) baade indklaad den 25. decembre næstes Menighed til et jællis Gudstjeneste Tjægelseddagen og Indbydelsen blev modtaget med Taf. En stor Førelse indhændte sig den nye Innmanneliste til bestemt Tid. Post. Stub ved Førelsenen velkommen og Post. G. B. Siedel-dahl af den Norenede Kirke holdt Prædiken. Desuden talte den Norenede Kirkes Missionærspresident Post. G. A. Larsen, Pacific Districts Aftenmad Post. P. C. Røcis, Post. C. Eger og Post. B. C. Vergegen. Offeret deltes mellem de to Menigheder. Da de før Prester og Førelsenen reiste sig og stemte Slutningssalonen offentledes en af de bugnligste Hester afholdt i den nye Kirke.

Kerr.

Ballard (Seattle), Wash.

Kortet over sig nu sittig, og flere

nye Stemmer er kommet til. Kom du også!

Tes Elde, som optoges i Menigheden, blev iste nævnt i fortige Hekold, det var Mrs. Ing. Degraau, hvis Mand var tilhører Menigheden.

Julefestens Program tegnes til at bli bedre end nogensinde. Send alle Børnene hver Juledag kl. 10 til Skolerne. Det er bare to Gange igjen nu.

Tredje Juledag kl. 8 holdes Juleforeningen for de Små og deres Venner. Børnene Møder kl. 7. Tiden begynder 7:30. Børnene og andre, som er villige deri, møder anden dags Aften for at poste.

Man skal reise langt for at komme godt fra Strengeterne. Den Små, som Post. Vergegen nævner lidt i Juledag, har hans far godt i Strenget Domkirke, ja han har endog nævnt Hjelderene. Hvad dog de moderne Aarhedsmedier har gjort Norden til.

De ældste Brudeværelser er: John Christianon og Nellie Crimmins, Michael Christianon og Ingeborg Bunderlen, Gregor Hansen og Marie Baglund, John C. Regnum og Marie P. Johnson. Ole Skovsø og Ingeborg Holten, Axel A. Kroghsø og Martha Sagstad, Martin Høgge og Sigriden Danielsen. (Tilstænkte er den øverfor omtalte).

Stub. Die Linus bor nu ved Hvidværelset og funkes det blev at „gaa over Bøffen efter Bond“ at reise til Ballard til Kirke. Han til Overflyttet til Hammarskjölds Menighed Stub. Linus var altid villig til at følge klæde, han blev nærmest i Tredje salen, saa vi liste iste at miste ham; men vi havner, han blir Stjernemønigheten til Kirke, mens han er der, og saa — flitter til Ballard, hvor han er færdig ved Universitetet.

Mødtager til den syge Brother.

Ballard Menighed: Mr. og Mrs. G. Mortstad \$1.00; Gilbert Olson 50c; Fred. og Alois Steenerson, over Dec. Tilhørsammen \$2.50.

Hjertelig Taf!

P. C. Røcis.

Hjertes Menigheder! Hvis nogen af eder kan affe en lidt Udsagnet til denne syge Tjægelse, kan modtages en handtas med Taf. Oberst har sendes til Mrs. G. C. Røcis, 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Missionen i Seattle.

Mødtager til Hjelpe for Trængende, og til Suletræet ved et af Sonatuerne:

Med Postor Røcis fra Veder Ommeren, kl. 7. Verden, \$5.00. (Sendt til Conrad Johansen, Soap Cafe, Wash.)

Mrs. H. A. Stub, Seattle, \$1.00. Mr. T. C. Zorn, Florence, \$1.00. Ved Postor Røcis fra Vartland Skindforsening, \$5.00.

Nog Post. Seattle: 1 Zwander, 1 Skudring og 1 Vor Hjeltemper.

Mrs. Dolf, Seattle, 1 Vor Hjeltemper.

Postor C. Røcis, Post Madison, 1 Vor Kebler.

Hjertelig Taf! Enker som mætte ønske at sende noget til Trængende eller til Juleforeningen for de syge ved Senatoriet kan sende indant til Rev. Elof Eger, 1215 Harrison St. Seattle, Wash.

Dallas, Wash.

Menigheden var i den letere Tid valgt en Del. Tre Familier, Presidente Grøntved og David Carlton optoges formlig og en Famili er annuller til Døtagelle ved næste Minghedenede. Kirken har også Hest pudsiet op en Del idet Hjelde der har blæst bordslæd og malet. Det er henvist at ha malet Kirken og gaa på Hjelde konfektioner konfektioner, og saa den indviet engang i næste Aar. Menigheden holdt også for en Tid über Postor Røcis til Prest. Han indhørte sig selv den første Sundag i December og vil i Hjemtiden betjene hen mindst en Sundag pr. Maaned. Martine Hatten latté ham til megen Velkommen!

Til Dalgå: Dig har ikke tid at efterlæmme Opfoeringer at holde Døbedag og til højre næste Kapituler fra Dallas. De fremstiller 1) den 1.000 mil lange rejst fra Oregon til Alaska, derover Guld-felterne ved Klondike og de tilhørende Klondigere, 2) Rom og der Zeiler med Gjennemernes Verden ca. m. Klondigen, den gamle og nye Kina-kongeling og øvr. Østen landet kan se sig en Stereopticon og holde Rebroget. Selvfølgelig vil jeg holde dem meget enkelig.

M. A. Christensen
Slamwood, Wa.

Et Par breve.

Vilay Bockman skriver blandt andet: „Nog har lavet at holde nogle foredrag over Kina om min Rejse

i Amerika til Andtagt for et Turistfæl, som jeg gjerne vil saa reist oppe paa Hjelbæter, og saa vilde jeg givne ha illustreret det med nogle Fotobilleder, om De kunde fåsse nogle karakteristiske Billeder fra Pacific-halften.“

Vi da Børnene i Distriket Sporensstrengthende Undervisning paa børnebilleder fra i. Et. de penne Ritter og offentlige Kunstnere i nabolige Fotografier, som kan bli illustreret Billeder, som skal det bli besøgt sent til Trædechisen, som sletter: „Hils andre Bændinger fra i Sommer.“

Dotor Winkelund skriver: „Vi er nu (Verdag 9de Nov.) lidt over 3.000 mil fra America og lidt over 1.000 fra Japan. Viude Nov. ved Miknatis-tid kan vi det sidste nævnt paa amerikansk Grund, og nu har vi i to uger iste set andet end Vand og akter Vand. Hvor burde hebe „Pacific“, for vi har hat bare Storm, saa vi kommer næppe frem for Onsdag næstensfor Mandag. Det er min værste Tur over dette hav. Nederste Døb har næstneds vært under Vand og 10. God højt slog Bølgerne helt over Skonnendeboen. Tidlig en Morgen kom Skueren med den „Trof“: Lifeboat No. 2 for the Passengers of this Cabin.“ Jeg har dog befundet mig som en Bill i Sandet, iste vort ihøg og havt god svært. Jeg har måstet spise flere Matilder alene, de andre Passagerer var lavlig undskylt. Denne kejle har vært en hvile og Bedrøvelige haade for Sjæl og Legeme. Haar fil ni „trodlos“ Undretning om Presidentvalget. Det gif tilhaa, som jeg sagde dig. Det er 161 Passagerer paa Trehjælads og 21 paa første. Mest hvile paa første Plads, mest Japanere og Kinesere paa tredje samt en Del Hinduer og tre Russere. Det er to Nordmænd, som har fået Ansattele som Dampværtere paa Japaniske Dampfugere. Her er en episkopal Bispefarande fra Kennedy, som skal tilbage til Indien, en amerikaner Baptistsmissioner paa Rejse til Kina, en nyt Dimensjonsfabrikt paa Jordens-telling osv. De fleste brugter Tiden til Atletik og Drift; men her er også nogle bugnligte Passagerer, og jeg et forbundet over, hvot let det falder at tale Japaner. Jeg trodde, jeg hadde glemt det; men det dufser igjen efterom vi nærmere ob Japan. Jeg har tilbragt mange Timer i „the wireless room.“ Den ene Telegraphist er en skriften, og om den anden glæder det mig at kunne sige, at han er nar ved at være grebet af Kræft, saa jeg harber, det findt vi komme til Djænnemord. Haar saa

vi de første Budbringere om Vand — nogle Smønsingle, som Stormen havde bretet tilhavet og som høste tilfældt og døde på Albet. Hvis alle, som jeg træf paa staden. Glem ikke at bede for os og for mig. Ja, glem det ikke — i Hjem og Kirke."

B. C. B.

Det lykkelige Folk paa Jorden.

Hvor er det vel, som ikke gjerne vil blive så være lykkelig? Men hvori Vullen består, detom er der højt fortjellige Mæssinger. De sidste hundrede år mere, at Vullen for alle Ting bestaar deri, at de kan vie mange Venje, have store Glædende, blive arvet af Mennesker, eller i rigt Maal at kunne undre denne Verdens Gæder og Glæder. Derfor gaa også fra de fleste Udstyrer ind paa et fortjæste lig høje Ting. Og han visse hører de at være paa, at de ved disse Ting skal blive lykkelige, at de ikke hører nogen Rørt for at tilvende sig dem. Hvor mange Stader ikke endog over Skætterne bare jer at erobrede sig mange Venje og meget Guds. O abtor mange er ikke ogsaa de, som ofter Tid og Venje, ja Rosser og Hvide bare jer at komme til Hore og Verenmælt eller for at faa sin Vej til Hornslester tilfredsstillet.

Hører nu disse Mennesker til det lykkelige Folk paa Jorden? Nej, Jordiske Gæder alene kan ikke gøre noget Menneske's Håndhed lykkeligt. Det er om høje Gudet Prædikeren siger: „Alt sammen er Jordengelighed.“ At haave saad Pusle af jordiske Gæder er som at grise ejer Stuggen. I Jordaldingen farmerer mange sig alle Hærligheder ved at eje disse Ting. Hvor de dem endelig, bliver der en færdig Staffelse.

Venje og Guds, Hvor af Mennesker, verdelige Glæder kan aldrig tilfredsstille Hjerlets dobbete Træng, hørend Hjertet inar, hvad det især trænger, vil dog et Menneske aldrig blive haandbedt lykkeligt. Men her det, bliver Hjertets Træng tilfredsstillet, da kan Mennesket være tilfreds og glad, selv om det ikke mangler meget af det, som Verden har at give. Hvor bliver da et Menneske hjerter dobbete Træng tilfredsstillet? Da og først da, hvor Hjerlet ved sig fortjægt med Gud, hvor det høller i Guds Kædedann. Sædte smægter en gammel Tonger hølledes: „Verden kan mig intet hente. Hør en Sjæl den finder slet. Den er kun en Ande, som nogen og plager. Hvor Ejelen dag ingen ret Villigebud smæger.“ Men hødd Verden ikke kan give, det alver Gud den Øjer, som ved Troen om Jesu høller i hans Haadehavn. „Hvor godt det er ned Herrens Hjerle at høre ind i barnlig Tro. Da

glemme det sin Hød og Smæte, Og minne der Guds syde No.“

Tenk paa den rige Mand og den fattige Lazarus. Den rige Mand havde Overflod paa alt, hvad Verden kan give. Ja, han havde leve høer Dog hærlige nog i Glæde. Og der var visstelig mere end en, som kunde: Gud leg vaa saa lykkelig som han. Lazarus derimod mangede alle disse Ting. Han var fattig og lugt og forsynet. Han var fastet for den rige Mand's Dør, var fuld af Saar, og han ønskede at blive møttet af de Smæle, som holdt af den rige's Bord. Men Quadene kom og mistede hans Saar. Mange har not kraft: Gud bevarer mig fra at blive som han.

Da dog er der ingen Tro om, at den fattige Lazarus allerede her paa Jorden var langt lykkeligere end den rige Mand. Lazarus var i Troen vis paa, at han var et Guds Barn, at Gud ønskede honn og færgede for ham med en Guds Hærlighedsstilte Omsorg, og i hans Hjerte boede Hæber om enig Glæde hos Gud, naar han suar skulle haa gaa bort fra denne i Sonden liggende Verden. Alt dette mangede den rige Mand, som ikke kendte noget andet og bedre end det, Verden kan give. Derfor siger vi: Du lykkelige fattig! Men saa: Du ugle, bessigelsesværdige ugle!

Sæd Pusle er ikke altværtig af ødes Kvælstighed. Nej, den har sin Grund i, at Mennesket står i et underligt Samfundsforhold til Gud og føledes under hand Hjertefred og cirklet det colge Livs Noah. Det fortæles om en hæftelig fattig Krobling, som han paa Karben og sang og var iunderlig glad. En fortigende til fe him og hørte: „Hvad er det, der gjor dig saa glad?“ Kroblingen svorde: „Hælde jeg ikke være glad, som har saa meget at takke Gud for.“ „Hvad har du du at takke for, du som har saa elendig ud?“ „Ja,“ svorede Kroblingen. „Jeg kan ikke opregne mit det, jeg har at takke min Gud for. Et jeg f. Eller, han taffet jeg for, at min Hunger er stiller, og julter jeg, han taffet jeg paa, hvis ikke Gud for har møttet mig, og han taffet jeg for det. Et jeg varmt, han taffet jeg for det, og frøjet jeg, han taffet jeg for, at jeg har et Bleve vorset. O, jeg har saa meget at takke min Gud for og glæde mig over.“

Men hvis mi Gud vilde lække dig i Hælde, ja også du vel lade være at takke?“ „Men det kan Gud ikke.“ svorede Kroblingen. „Hun kan ikke? Et da ikke Gud almoechtig?“ „Ja,“ svorede Kroblingen. „men alligevel kan han ikke. Det er jo stæfe Grund, som hindrer det. Den første er Guds Hærlighed, som er saa stor, at han henges sin Søn i Døden, forat

jeg ikke skal fortæbes, men have et evigt Liv. Og her til kommt min Tro, som er joa stærk, at hvis Gud fastede mig i Hælde, skulle jeg nogte at drage han ned mig, og du vilde jeg heller være i Hælde med Gud en di Himmel inden Gud.“ Denne fattige Krobling hørte til det lykkelige Folk paa Jorden.

Mariets Ord.

„Ordet om Storlet er vistnok en Hærlighed for Jøderne, som spørge efter Legi; men for os, som blive folige, er det guddommelig Straft. Ligesom for Gæsterne en Dørlighed, knædes for Jøderne en Jordarbe. Intet mindre, thi han ønskede for dem om Mænner paa Jordbundens Træ, at han var den Sten, som Bogningsmændene soeslæbte, og som er blevet til Hovedbærmetten, — at det ikke var gæste i nogen anden, og at det ikke var gjort dem noget endet Ram, i hvilket de kunde blive folige end det Ram Jesus, den Hærlighedsstede. De sagte et Høje af denne Verden, en jordens Messias, en Konge paa Davids Throne i Magt og Rejspragt, og her stod en Valge og bar den Overstrit over den, som hang paa den: „Jesus af Nazareth, Jødernes Konge.“ De vilde stølle sig fra Hærlighed for Gud ved sin egen Kraft, og nu skulle de i Hunden paa Jordet også sin egest Hærlighed. De spørge efter Legi og funde paa storhet intet Mindet se end, — saa Paulus siger. — guddommelig Snoghed, en Ridende, en Domstol, en Kædende. Med et Ord: Stedfortrædelsen paa Jordbundens Træ — den olivet Jøderne en Jordengel.

Thi det er den enige Tro i Menneskeheden og i Menneskets Urflyt, som der taler: Det er almoechtigt og overdig! uproktigt for dette Liv og vænrende for vor Selvskuldthed! Hært med de almoechtige Hærelitilinger om Guds Riges Størstiftelse og Kristi Disciples Lærestiftelse! Hært med de almoechtige Tonger, som om vi vore Folk, der med sin strænge Stædighed behævede fremmed Hærlighed.

Men den guddommelige Snoghed er stærkere, end Menneskenes øre. Hør os, der blive folige, er Ordet om Storlet guddommelig Straft. Thi storlet paa Golgotha er det ikke Vinjens Træ, og des Blode viste ikke, og des Træs Frugter modnes i det evige Liv. Under dette Stor til ingt hørte jeg ubrasche: Hærelitide, Hærelitide, min Hæng og min Gud! Du stønede i Tonuestenen, i dit Blods Purpur, und din Nagler som Tæpper, paa dit Jordbundes Træs

Trone, — du er dog alle Kongers Stønge og Herrers Hætte, Thi her kan man jo Guds hæste Hærlighedsjerning. Hærlighed, som er blevet Kæmpe for at øde og østre i mit Sted, at bløde og seire, Hærlighed, som er fastet i Stuet, og som har dræsset den Uredes Stoff, som jeg skulle have dræsset; Hærlighed, som jeg ned i Gudsforladtheden's græsfulde Træ, — blot for, at jeg ikke kunne evig fortæbte. — denne storhæste Hærlighed er den hæste og den dybeste straf. Denne Jordbundens Hærlighedsjerning er en hel Himmel højere end Skabelsens Hærlighedsjerning. Det har han af Hærlighed stået os i sit Villedes. — Det har han af Hærlighed gjort sit eget Befens Afbilledes, sin egen Son hen i Verden for i os at fremsætte sit Villedes. Stoset paa Golgotha er i den God Zadbegrebet og Sammen af Guds mest glædende Jordbundesse over os, at Paulus skriver: „Derpaa peiser Gud sin Hærlighed imod os, et stristus er død for os, der vi endnu vore Syndere, — der vi endnu vore hans Nænder.“

(Fort. fra Side 2.)

Bed Afsløringen var omstcent tre Tisen Mennesker jonalet, og det var en af vor Tids mest gribende Scener, da Fredshjertens Statue hæstidelig blev hedret, og to Nationer indgik med hinanden et stedhærende Fredsforbund.

Det hele virker saare impunerende og hvor forunderlig talende er denne ophøjede Ensomhed! Saa ligt vor derres og Frethers Liv her paa Jorden, hvem som var alene midt i den mældrende Mængde! Stormene roder, Postunctionarer, Sendebud og Rejende soldater som Øre for Glæmmerne, sunn naar Stoen Smelter, næbenhæret Antallet af dem, der er sinnet ned under Ammen for at næs over til den anden Øre. Men de soldater under Hærlets Stogge under den opslæbde Hænde Bæsignelle, den, der levende altid er rede til at vælgende.

Mange sunna stork belønner de ufrejdte soldtes Hælejede. Statuen taler om Fred!

Enct er vel vord en Reise over Pompej og opad Vierjet. Republikerne har grebet den rette Land, de har gjort til sit Øjen det større Ord: Fred!

Jesús som en hjælper.

"Omorges læste jeg et Sted," siger en troende, som kom fra beriget til mit Hjerte: "Thi han ved, hvoraaf vi er bønnet, han kommer hin, at vi er Sted." Jeg er juag — Jesus ved det alt. Jeg har mine Kængsteljer — han føler dem alle. Jeg er meget usædkommen — han forstår det alt.

Du fortæller dig ned hos din Ven og fortæller ham dine Erfaringer. Du spørger ham: "Hilte du det nogen finde lœn?" Derom han har det, er du talnemmelig ved at tænke på, at der er andre, som føler det samme, som du har følt. Gaa og sig Jesus, hvorende adu har det. Han siger: "Jeg har fået det samme." Gud være lobet, der er ikke en Sorg i mit Hjerte, uden at Jesus forstår den. Der er ikke en Kængstelje, ikke en Byrde, uden han hjælper mig til at bære den."

Patronize our advertisers.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.
Balsom, H. E., Silvana, Wash.
Boland, J. M., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood
Blakhan, L., Box 175, Rockford, Wash.
Bergesen, R. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
Belgium, E. B., 222 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
Bjerke, A. O., 6844 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 5972-J.
Burge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
Borus, F., Cor. A & Pratt St., Eureka.
Brevig, T. L., Parkland, Wash.
Brevik, G. L., Genesee, Ida., Route 2
Box 38.
Carlsen, L., 9 Mission St., San Francisco, Cal.
Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Dahl, J. O., Bothell, Wash.
Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle Phone East 5988.
Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Foss, L. C., 1019 Franklin Ave., Seattle, Wash.
Grünsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
Haugen, G. A., Potlatch, Ida.
Harstad, B., Parkland, Wash.
Phone 7884-J-5.
Hellekson, O. C., 819 No. 2nd St., No. Yakima Wash.
Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
Iagoes, O., Pt. Madison, Wash.
Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
Lane, Geo. O., 1445 Iron St., Bellingham, Wash.
Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
Leknes, Andrew L., Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikts Stanwood, Wash.
Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wash.
Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
Neste, Th. P., 417-220 St., Astoria,

Oregon.
Norgard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.
Otteson, O. C., Portland, Ore.
Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.
Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
Rasmussen, L., Burlington, Wash.
Sandmel, A., 1202 10th Ave. So., Seattle, Wash.
Stenzrud, E. M., 2406 Howard St., San Francisco, Cal.
Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
White, A. O., Silverton, Oregon.
Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Herbst Clothes Shop

\$15.00

OVERCOATS

Smart, roomy ones, Long, Medium and Short

Fancy Backs, Convertible Collars, Split Sleeve, with or without Cuffs or Belts in Scotch materials, Plaids, Diagonals—in fact all shapes and shades.

Yours is here waiting for you
\$15 any garment in the shop \$15

Take elevator and save \$10

Herbst Cloth Shop.

214-220 Nat'l Realty Bdg.
Tacoma, Wash.

The Stone Fisher Co.

— Complete Home Furnishers —

FURNITURE

CARPETS

STOVES

RANGES

CHINA

KITCHENWARES

And in Addition Everything
to Wear

Lunch Room Down Stairs

Phone Main 5353 Steam Heat
THE LANSING
E. L. Johnson, Proprietor
1187 1-2 C-Street
Hot and cold water in every room
Also Suites with private bath
Tacoma, Wash.

Tel. East 6751

Det Svenske Hospital

1733 Belmont Ave.

SEATTLE, WASH.

HEATH & GOVE

Architects

National Realty Building

Tacoma

Telephone Main 8794

Our Customers' Satisfaction
is Our Motive

W. RODAHL, Tailor

Parkland

First class sample stock for fall and winter season. Reduction for P. I. A. Students. Many years' experience as cutter and tailor. Suits and overcoats \$15 and up.

THOS. MATTISON

Attorney-at-Law—Notary Public
Special attention given to examination of Titles and Probate Business

Rooms 408-9 Berlin Bldg., Tacoma

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold

Phone Main 7843-R3

Stat dem som overlever i Heraldb.

Har du Asthma?

Der er god Udsigt til, at du kan bli den kvit. Anti-Asthma-Dote Co., Box 454, Everett, Wash., har et enestaaende Middel mod Asthma. Fiere Personer i min Menighed og i kendte Stræg er blevt fuldstændig helbredet. Jeg har set Bevis for, at rigtig gammel, ondartet Asthma har maatte give slip pa sit Bytte. Ikke al Asthma kan kureres; men dette Middel er absolut enestaaende og værd en grundig Prøve. Jeg anser det min Pligt at oplyse dette og støtte Forretningen. Kompaniet bestaar udelukkende af hederlige nor'ke Lutheranere.

A. B. Gravrock, Mgr.

W. P. Fuller & Co.

1117-19 A Street

IV anbefaler vort store Oplag

— af —

MALING, OLJE, GLAS, DØRE

OG VINDUER

IV har det største Assortment
og er det betydeligste Handelshus
1 Janne Branche i Nordvesten.
Main 1067—
Tacoma, Wash.

Ind. 5771

Luthersk Bokmision, Bergen, Nor-
ge, udeler gratis Andagtsbøker, kri-
stelige Fortællinger og Sange. Ialt
sidst 1,500,000. Viser med og deler i
Arbejdet.

Washington Tool and Hardware Co.

We carry a complete Stock
of Hardware, Poultry Netting,
Bicycles, Tools, Table Cutlery,
Safety Razors from \$1.00 up.
Baseball Goods, Fishing Tackle
— Paints and Oils, Etc.

928 Pac. Ave.—927 Commerce
Tacoma, Wash.

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way
to do anything

PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything
in printing. Our prices are
reasonable too. Try us.

D. W. COOPER
Phone 327 Tacoma Theatre Bldg.

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551

Tacoma - - - Wash.

New York.
LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 3 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Landings-
sted for Emigranter

Kristeligt Herberg for Indvandrere og
andre Reisende.

Pastor H. Petersen, Emigrantmis-
sioner, træffes i Pilgrim-Hus og staaer
Emigranterne bi med Raad

og Daad

Phone Main 7220
CARL B. HALLS

Norsk Advokat
408 Lyon Building
Third & James Seattle, Wn.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
MEN AND WOMEN
Eighteenth Year Opens September 24.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New \$5,000 Gymnasium under construction.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial Branches, and Music.

Prepares thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for Foreigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months \$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

You ask: How can you furnish all this for less than the usual price of board and lodging in the large cities?

We answer: Through the aid of our friends, and especially through the aid of our church we are enabled to give our students more than they pay for.

We can't tell you all about it here. Our free 50-page catalogue tells what opportunities are offered to young men and women here.

Address N. J. HONG, Principal

Parkland, Wa.

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392-A 2392

1130 Commerce Street

Tacoma Wash.

Berglund Bros.

Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Fyde,
Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Damesassistent
Telefon: Main 1122 So. Tacoma

Dr. C Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid KL. 1-5 a. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag og næn
KL. 7-8 a. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305

Tacoma Wash.

Storlie & Company

Real Estate, Loans
Rentals, Insurance

Notary Public Main 1122
5034 Union Ave. So. Tacoma

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma

ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific
Aaben Lørdags Aften

4 Procents aarlig Rente
ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret
Begyndt nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Carlberg, Pres.; W. H. Pringle,
V-Pres.; O. Graarud, V-Pres.; Er-
nest C. Johnson, Cashier; J. F. Vi-
sell, Gust Lindberg, Ernest Lister,
Directors.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 12th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Ettr., Om
Sendagene ifølge Aftale
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7864
Tacoma Wash.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.
Telephone Main 5195
Tacoma, Wash.

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials
Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Kr.ania Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 4315

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvin

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udtydes nødiggtig

M. 7314 1102 Tacoma Ave.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745 A-4745

Oplys fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Bileller paa alle første Klasses
Sæder

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

Phone Main 2233

PETERSON

PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.

903 Tacoma Avenue

EVAN HYSLIN, M. D.

Læge og Kirurg

Fidelity Building, Tacoma

Tel. Main 400

Residence Tel. Main 935

One undersiges nødiggtig

GOOD SHOES

For any member of the family

Prices? The lowest!

What more could be said?

SMITH-HENRICKSEN SHOE CO

936 Pacific Ave.

Tacoma